

[Carsten Raft.]

Vi er gået med til, at der af hensyn til studiefonden er lagt loft over de beløb, der skal uddelles, men jeg vil dog gerne have lov til at slutte mig til det ærede medlem hr. Victor Grams betragtninger over, at denne lov blev lavet som en ungdomslov, som en lov først og fremmest til gavn for ungdommens friluftsliv parallelt med idrætslivet. Det er ganske naturligt, at med de mange penge, der kommer ind, er der masser af institutioner, der søger støtte, men jeg vil gerne henstille, at man i administrationen af loven husker, hvad der var lovens ånd, hvad der var lovens formål; derom var der ikke fra nogen side tvivl, dengang vi vedtog loven.

Spørgsmålet forhandlerne er selvfølgelig et problem, som må undersøges, men jeg synes ikke, at vi uden videre her fra rigsdagen kan gribe ind i et sådant stykke administrativ teknik. Det er jo imidlertid lovet, at ministeren vil optage forhandling med tipstjenesten om dette spørgsmål; desuden er det tilsikret medlemmerne af udvalget, at de får lejlighed til at se tipstjenesten og dens teknik; dér kan vi så få mulighed for at danne os et praktisk begreb om, hvad grundlag der er for en eventuel afløsning af det nuværende system med et andet. På dette tidspunkt synes jeg ikke, man kan gøre noget. Der har været ønsket fremme om at få sagen i udvalg. Men vi har jo drøftet den i et udvalg. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen kommer heller ikke med i et eventuelt andet udvalg, så det betyder jo ikke noget.

Tholstrup: Retsforbundet har altid været modstander af loven om tipping, men da der er et flertal i rigsdagen for at bevare denne genopbygningsforanstaltning, har vi også villet deltage i udvalgsarbejdet med det formål at forbedre loven og prøve på at få nogle af fejlene rettet, og det gælder ikke alene spørgsmålet om tippingen, men også spørgsmålet om tipsmidlernes anvendelse. Vi er i retsforbundet principielt imod, at staten under den ene eller den anden form inddrager midler fra befolkningen og bag efter uddeler dem som milde gaver til sport, friluftsliv o. s. v. eller andre opgaver, som befolkningen selv burde løse i et frit samarbejde. Når jeg derfor står som medforlagsstiller her, er det ikke, fordi jeg har sympati for lovgivningen på disse områder; jeg anser stadig tipping for noget tidsspildende nonsens, som staten bør holde sig for god til at beskæftige sig med, navnlig i en tid, hvor der i så udpræget grad er brug for de opbyggende kræfter.

Da denne lov første gang blev behandlet, forudsagde jeg det store omfang, som tippingen senere viste sig at få, og dermed det produktive tab, som jeg frygtede. Fra tilhængerne blev det bedyret, at omfanget næppe ville blive større end netop så stort, at det kunne skaffe de penge til idrætten, som loven tilsigtede.

Man burde i konsekvens heraf fra samme side gå med til at få spillet reduceret til det lille uskyldige spil for en 25-øre, som det netop blev sagt dengang — det var vist den højtærede minister, der sagde det på den måde. Jeg har derfor foreslået, at man nedsætter højestepremien fra 50 000 kr. til f. eks. 5 000 kr., hvis dette beløb kan give den ønskede omsætning. Hvis det ikke giver tilstrækkelig omsætning til at skaffe disse penge til idrætten, må man finde det balancepunkt, som netop giver den tilsigtede omsætning; erfaringen vil ret hurtigt fortælle os, hvor meget der skal til. Men som jeg sagde før, målet må være det samme som dengang: at skaffe penge til idrætten og ikke mere.

Hertil kommer den menneskelige og produktive fordel, at færre spillere betyder mindre administration og færre ulykker. Her tænker jeg ikke så meget på de penge, der bruges til spillet, som på de store gevinster, der kan få vinderne til at gå amok. 5 000 kr. vil de fleste kunne tåle at vinde, de vil kunne bruges indenfor fornuftige rammer på en kort tid, men kun de færreste vil kunne tåle at vinde 50 000 kr. Husk på, det er fortrinsvis de karaktersvage, der spiller, og de vil ikke komme uskadt fra at vinde 50 000 kr. Der er mange, som efter at have vundet de 50 000 kr. vil forlade gode stillinger og kaste sig ud i vilde spekulationer, og andre vil bilde sig ind, at de er blevet nogle rene Krösus'er, som ikke behøver at arbejde længere. Når så pengene i løbet af et år eller to er brugt, har de helt glemt at bestille noget, men til gengæld har de fået dyre vaner. Der er altså en dobbelt grund til at få præmien nedsat.

Hvidberg: Ja, jeg beklager meget at måtte belaste de tilstedeværende højtærede medlemmers tålmodighed yderligere. De fleste af dem kunne vist ønske, at mødet snart sluttede, men det drejer sig om en sag, som ligger mig så meget på sinde, at jeg ikke kan lade være med at tage ordet her. Jeg ville ønske, jeg kunne overbevise det høje folketing om, at det var berettiget og rimeligt, at det område, som jeg her skal tale om, fik en økonomisk sikring nu, da mulighederne derfor synes at fore-